

hjemmeboere hører under hver deres praktiserende læge, er ikke tilstrækkeligt til at udelukke anvendelsen af stk. 3. Der skal være tale om en læge, der ved ansættelse er tilknyttet selve behandlingsstedet. Såvel permanent som midlertidig ansættelse af en læge på behandlingsstedet er tilstrækkeligt til at udelukke anvendelsen af stk. 3. I tilfælde af midlertidig ansættelse må behandlingsstedet, hvis der opstår behov for, at andre sundhedspersoner skal anvende historiske data, sikre, at den pågældende læge på anden måde gør relevante oplysninger tilgængelige under de aktuelle oplysninger i henhold til de gældende videregivelsesregler i § 41.

Hvis en læge er ansat på behandlingsstedet, har andre sundhedspersoner ikke adgang til historiske data. Ledelsen på behandlingsstedet kan imidlertid efter det foreslåede stk. 4, uanset at ledelsen eventuelt ikke er læge, give tilladelse til, at andre sundhedspersoner på behandlingsstedet kan foretage opslag efter stk. 1, dvs. også i såvel aktuelle som historiske oplysninger. En sådan tilladelse kan som nævnt i stk. 4 gives til enkelte eller grupper af sundhedspersoner på det pågældende behandlingssted og kun under de betingelser, som er nævnt i § 42 a, stk. 4. Tilladelse kan således kun gives til sundhedspersoner, der har behov for at kunne foretage opslag efter stk. 1 med henblik på at kunne varetage de funktioner og opgaver, vedkommende er beskæftiget med. Tilladelsen skal med andre ord være baseret på en vurdering af de enkelte sundhedspersoners eller grupper af sundhedspersoners rolle i behandlingen. Der kan i den forbindelse lægges vægt på, om sundhedspersonen har et ledelsesansvar eller en selvstændig rolle at udføre ved patientbehandling. Beslutninger om tilladelser til, at andre sundhedspersoner end læger kan indhente elektroniske helbredsoplysninger m.v. som nævnt i stk. 1, skal efter stk. 4 fremgå af en datasikkerhedsinstruks for behandlingsstedet, og de pågældende beslutninger skal efter samme bestemmelse gøres offentligt tilgængelige.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 42 a, stk. 4, nedenfor.

Ligesom for læger og sygehusansatte tandlæger efter § 42 a, stk. 1, er det efter forslaget en betingelse, at andre sundhedspersoner kun må foretage opslag i elektroniske systemer, når det er nødvendigt i forbindelse med aktuell behandling af patienten, og alene i fornødent omfang.

Adgangen til at indhente oplysninger i elektroniske systemer efter den foreslåede bestemmelse i § 42 a, stk. 3, indebærer i praksis ligesom adgangen efter § 42 a, stk. 1 og 2 såvel en adgang til at indhente oplysninger som en adgang til at notere, dokumentere observationer og journalføre oplysninger i overensstemmelse med gældende regler herfor.

Til § 42 a, stk. 4

Med det foreslåede § 42 a, stk. 4, 1. pkt., gives ledelsen på et behandlingssted adgang til at træffe beslutning om, at enkelte eller grupper af sundhedspersoner, der er ansat på det pågældende behandlingssted, kan foretage opslag i elektroniske systemer efter reglerne i § 42 a, stk. 1. En sådan tilladelse indebærer, at de nævnte sundhedspersoner får samme adgang til at indhente oplysninger fra elektroniske systemer som læger og sygehusansatte tandlæger og dermed i modsætning til de øvrige sundhedspersoner får adgang til at indhente navnlig historiske data og efter omstændighederne adgang til at søge på tværs af organisatoriske grænser og sektorer i den udstrækning, systemerne teknisk giver mulighed herfor. Det bemærkes i den forbindelse, at de persondataretlige sikkerhedsregler bl.a. vedrørende autorisationer naturligvis forudsættes iagttaget.

En tilladelse efter den foreslåede bestemmelse kan angå enkelte navngivne sundhedspersoner, eller den kan være rettet mod en gruppe af sundhedspersoner, der f.eks. varetager en bestemt funktion, jf. nærmere herom nedenfor.

Det er alene ledelsen på behandlingsstedet, som kan træffe beslutning om tilladelse efter § 42 a, stk. 4. Ved ledelsen på behandlingsstedet forstås den øverste administrative ledelse på en organisatorisk enhed på sygehusniveau el.lign., dvs. f.eks. sygehusledelsen, klinikledelsen el.lign. Det kan også være den øverste kommunale administrative ledelse af f.eks. hjemmesygeplejen eller skoletandplejen. Har flere sygehuse eller klinikker fælles ledelse, er det denne ledelse, der træffer beslutning om tilladelse efter § 42 a, stk. 4. Der er således ikke hjemmel til, at en afdelingslæge eller f.eks. en administrerende overlæge træffer beslutning om eventuelle tilladelser til sundhedspersoner med tilknytning til den pågældendes eget, afgrænsede administrationsområde. Bestemmelsen stiller med andre ord krav om en overordnet vurdering af, hvilke funk-